IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) 2019/1277

z dne 29. julija 2019

o razveljavitvi Izvedbenega sklepa 2012/630/EU o priznavanju pravnega in nadzornega okvira Kanade za enakovrednega zahtevam Uredbe (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o bonitetnih agencijah

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o bonitetnih agencijah ([1]) in zlasti člena 5(6) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu s členom 5(6) Uredbe (ES) št. 1060/2009 ima Komisija pooblastilo, da sprejme odločitev o enakovrednosti, v okviru katere poda izjavo, da pravni in nadzorni okvir tretje države zagotavlja, da bonitetne agencije, ki imajo dovoljenje oziroma so registrirane v tej tretji državi, izpolnjujejo pravno zavezujoče zahteve, ki so enake zahtevam iz navedene uredbe in v zvezi s katerimi se opravlja učinkovit nadzor in izvrševanje v tej tretji državi. Da bi veljal za enakovrednega, mora pravni in nadzorni okvir izpolnjevati vsaj pogoje, določene v členu 5(6) Uredbe (ES) št. 1060/2009.

(2) Komisija je 5. oktobra 2012 sprejela Izvedbeni sklep 2012/630/EU ([2]), v katerem je ugotovila, da so navedeni trije pogoji izpolnjeni, in priznala kanadski pravni in nadzorni okvir za bonitetne agencije za enakovrednega zahtevam iz takrat veljavne Uredbe (ES) št. 1060/2009.

(3) Kanadski pravni in nadzorni okvir še vedno izpolnjuje tri pogoje, ki so bili prvotno določeni v členu 5(6) Uredbe (ES) št. 1060/2009. Uredba (EU) št. 462/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) je uvedla dodatne zahteve za bonitetne agencije, registrirane v Uniji, zaradi česar se je pravni in nadzorni sistem za navedene bonitetne agencije zaostril. Te dodatne zahteve vključujejo pravno zavezujoča pravila za bonitetne agencije v zvezi z obeti glede bonitetnih ocen, obvladovanjem nasprotij interesov, zahtevami glede zaupnosti, kakovostjo metodologij bonitetnega ocenjevanja ter predstavitvijo in razkritjem bonitetnih ocen.

(4) V skladu s točko (1)(b) drugega odstavka člena 2 Uredbe (EU) št. 462/2013 se dodatne zahteve za namene ocenjevanja enakovrednosti pravnega in nadzornega okvira tretjih držav uporabljajo od 1. junija 2018.

(5) Kanadski nadzorni organ je 6. julija 2017 objavil „Obvestilo s predlaganimi spremembami nacionalnega instrumenta št. 25–101 v zvezi z imenovanimi bonitetnimi organizacijami (Designated Rating Organisations)“ in navedel, da so te spremembe potrebne zaradi upoštevanja novih zahtev za bonitetne agencije v EU, da bi Unija še naprej priznavala kanadsko regulativno ureditev kot enakovredno za regulativne namene v Uniji.

(6) Komisija je 13. julija 2017 Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA) zaprosila za nasvet o enakovrednosti pravnega in nadzornega okvira med drugim Kanade s temi dodatnimi zahtevami, uvedenimi z Uredbo (EU) št. 462/2013, ter za njegovo mnenje o pomembnosti razlik.

(7) ESMA je v svojem strokovnem nasvetu, objavljenem 17. novembra 2017, navedel, da bi kanadski pravni in nadzorni okvir v zvezi z bonitetnimi agencijami vključeval zadostne določbe za izpolnjevanje ciljev dodatnih zahtev, uvedenih z Uredbo (EU) št. 462/2013, če bi se predlagana sprememba pravil začela izvajati pred 1. junijem 2018.

([1]) UL L 302, 17.11.2009, str. 1.
([2]) Izvedbeni sklep Komisije 2012/630/EU z dne 5. oktobra 2012 o priznavanju pravnega in nadzornega okvira Kanade za enakovrednega zahtevam Uredbe (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o bonitetnih agencijah (UL L 278, 12.10.2012, str. 17).
([3]) Uredba (EU) št. 462/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 1060/2009 o bonitetnih agencijah (UL L 146, 31.5.2013, str. 1).

(8) Kanadski nadzorni organ je 29. marca 2018 na svoji spletni strani objavil, da še vedno proučuje pripombe, ki jih je prejel v obdobju za predložitev pripomb, in načrtuje, da bo preložil spremembe nacionalnega instrumenta št. 25–101 na poznejši datum v letu 2018. Vendar je kanadski nadzorni organ obvestil službe Komisije, da so načrti za spremembo nacionalnega instrumenta št. 25–101 v zvezi z imenovanimi bonitetnimi organizacijami trenutno zastali, ne da bi navedel nove podatke glede časa. Zato ocena, na kateri temelji ta sklep, ne upošteva nobenih predvidenih sprememb.

(9) Uredba (EU) št. 462/2013 v členu 3(1)(w) uvaja opredelitev obetov glede bonitetnih ocen in Uredba (ES) št. 1060/2009 zdaj razširja nekatere zahteve, ki se uporabljajo za bonitetne ocene, na obete glede bonitetnih ocen. Kanadski okvir ne priznava obetov glede bonitetnih ocen kot ločene in drugačne postavke od bonitetne ocene, čeprav obstajajo nekateri sklici na ukrepe, mnenja in poročila, ki so dovolj široki, da implicitno vključujejo obete glede bonitetnih ocen.

(10) Da bi okrepili videz neodvisnosti bonitetnih agencij v razmerju do ocenjevanih subjektov, Uredba (EU) št. 462/2013 v členu 6(4) ter členih 6a in 6b Uredbe (ES) št. 1060/2009 pravila o nasprotjih interesov razširja na tista nasprotja interesov, ki jih povzročijo delničarji ali družbeniki na pomembnih položajih v bonitetni agenciji. Kanadski okvir ni tako podroben ali zavezujoč kot ureditev v Uniji. Čeprav obstaja splošna zahteva po oblikovanju smiselnih notranjih mehanizmov, katerih ustreznost in učinkovitost bi se spremljala in ocenjevala, da bi odpravili vse pomanjkljivosti, ni tako podrobne in izrecne zahteve po obravnavi nasprotij interesov, ki se nanašajo na pomembne delničarje. Poleg tega se bonitetni agenciji izdaja bonitetne ocene za subjekt ne prepoveduje, če ima član upravnega odbora bonitetne agencije ali delničar, ki ima več kot 10 % delnic ali glasovalnih pravic v bonitetni agenciji, tudi več kot 10 % delnic v ocenjevanem subjektu. Prav tako posamezniku ali subjektu, ki ima več kot 5 % delnic ali glasovalnih pravic v bonitetni agenciji, ni prepovedano opravljanje posvetovalnih ali svetovalnih storitev za ocenjevani subjekt navedene bonitetne agencije.

(11) Uredba (EU) št. 462/2013 uvaja nove določbe za zagotovitev, da se zaupni podatki uporabljajo samo za namene, povezane z dejavnostmi bonitetnega ocenjevanja, in so zaščiteni pred goljufijo, krajo ali zlorabo. V ta namen člen 10(2a) Uredbe (ES) št. 1060/2009 določa, da morajo bonitetne agencije vse bonitetne ocene, obete glede bonitetnih ocen in s tem povezane informacije do razkritja javnosti obravnavati kot notranje informacije. Kanadski pravni in nadzorni okvir vsebuje opredelitev notranjih informacij, vendar bonitetne ocene in z njimi povezane informacije niso samodejno priznane kot notranje informacije.

(12) Cilj Uredbe (EU) št. 462/2013 je povečati raven preglednosti in kakovosti metodologij bonitetnega ocenjevanja. V odstavku 3 pododdelka I oddelka D Priloge I k Uredbi (ES) št. 1060/2009 se uvaja obveznost, da morajo bonitetne agencije ocenjevanemu subjektu dati možnost, da pred objavo bonitetne ocene ali obetov glede bonitetnih ocen opozori na morebitne stvarne napake. Kanadski pravni in nadzorni okvir vsebuje zahtevo, da mora bonitetna agencija o ključnih informacijah in glavnih preudarkih, na katerih bo temeljila ocena, pred njeno objavo obvestiti ocenjevani subjekt, brez navedbe, ali se mora to zgoditi med njegovim delovnim časom, čeprav ni bil vzpostavljen časovni okvir, v katerem se lahko ocenjevani subjekt odzove.

(13) Uredba (EU) št. 462/2013 v člen 8(5a) in (6)(aa) in (ab) ter (7) Uredbe (ES) št. 1060/2009 uvaja zaščitne ukrepe za zagotovitev, da nobena sprememba metodologij bonitetnega ocenjevanja ne privede do manj strogih metodologij. Čeprav kanadski pravni in nadzorni okvir zahteva, da se bonitetne ocene izdajajo po metodologijah, ki so rigorozne, sistematične in ustaljene ter jih je mogoče ovrednotiti, ni izrecne zahteve, da se morajo spremembe bonitetnih ocen izdati v skladu z objavljenimi metodologijami. Bonitetnim agencijam se ni treba posvetovati z udeleženci na trgu o spremembah ali odpravi napak v svojih metodologijah. Prav tako ni izrecne zahteve, da se morajo nadzornik, drugi organi ali prizadeti subjekti obvestiti o morebitnih napakah v zvezi z metodologijo, ki bi lahko vplivale na ocene.

(14) Uredba (EU) št. 462/2013 zaostruje zahteve glede predstavljanja in razkrivanja bonitetnih ocen. V skladu s členom 8(2) in odstavkom 2a pododdelka I oddelka D Priloge I k Uredbi (ES) št. 1060/2009 bonitetna agencija razkritje metodologij, modelov in ključnih predpostavk bonitetnega ocenjevanja pospremi z jasnimi in lahko razumljivimi navodili, ki pojasnjujejo vse predpostavke, parametre, omejitve in negotovosti glede modelov in metodologij bonitetnega ocenjevanja, uporabljenih v postopku bonitetnega ocenjevanja. V skladu s kanadskim pravnim in nadzornim okvirom se ne zahteva strogo zagotovitev, da postopek in metodologijo bonitetnega ocenjevanja spremljajo ustrezna navodila. Prav tako se izrecno ne zahteva, da bonitetna agencija v bonitetni oceni poudari, da je bonitetna ocena mnenje agencije in da bi se bilo treba nanjo zanašati le do določene meje.

(15) Z namenom krepitve konkurence in omejitve obsega nasprotij interesov v sektorju bonitetnih agencij Uredba (EU) št. 462/2013 v pododdelku II oddelka E Priloge I k Uredbi (ES) št. 1060/2009 uvaja zahtevo, da honorarji, ki jih bonitetne agencije zaračunajo za bonitetno ocenjevanje in pomožne storitve, ne smejo biti diskriminatorni in da

morajo temeljiti na dejanskih stroških. Zahteva, da morajo bonitetne agencije razkriti nekatere finančne podatke. Kanadski pravni in nadzorni okvir ne vsebuje nobenih sistematičnih zahtev, da morajo bonitetne agencije razkriti politike določanja cen bodisi nadzorniku bodisi ocenjevanim subjektom, čeprav lahko nadzornik te informacije zahteva v primeru preiskave. Poleg tega se ne zahteva, da morajo honorarji, ki se zaračunajo strankam, temeljiti na stroških in da ne smejo biti diskriminatorni.

(16) Glede na dejavnike, ki so bili preučeni, kanadski pravni in nadzorni okvir za bonitetne agencije ne izpolnjuje vseh pogojev za enakovrednost iz drugega pododstavka člena 5(6) Uredbe (ES) št. 1060/2009. Zato se ne more šteti za enakovrednega pravnemu in nadzornemu okviru, vzpostavljenem z navedeno uredbo.

(17) Izvedbeni sklep 2012/630/EU bi bilo zato treba razveljaviti.

(18) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Evropskega odbora za vrednostne papirje –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Izvedbeni sklep 2012/630/EU se razveljavi.

Člen 2

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 29. julija 2019

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER